

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Ἐν Ἑλλάδι Δρ. 8
Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ Φρ. Χρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτισις ἀπευθύνεται :
Διεύθυνσιν **Φωνῆς τῆς Ἡπείρου**
Ἀθήνας

ἐν τῷ τύπῳ ἀπὸ πολλοῦ μετὰ κύ-
Καὶ ρους ἐπαναλαμβάνεται, καὶ ἐν τῇ
Βουλῇ κατὰ τὴν συνεδρίασιν τῆς
παρελθούσης Τρίτης ὑπεστηρίχθη, ὅτι ἡ Βουλ-
γαρία ὀφείλει τὴν προστασίαν ἧς ἀπολαύει
παρὰ τισι τῶν Μ. Δυνάμεων, εἰς τὸν στρατὸν
τὸν ὁποῖον κατῴρθωσε νὰ ὀργανώσῃ, καὶ ὅτι ὁ
μόνος λόγος δι' ὃν ἡμεῖς διατελοῦμεν ἐγκατα-
λελειμμένοι ὑπὸ τῶν ἰσχυρῶν, εἶνε ὅτι δὲν ἡδυ-
νήθημεν στρατιωτικῶς νὰ ὀργανωθῶμεν.

Εὐτυχῶς, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς μετὰ τῆς δια-
κρινούσης αὐτὸν ὀξύτητος ἀντελήφθη τὸ ἀβάσι-
μον τῶν ἰσχυρισμῶν τούτων, καὶ ἔδωκεν εἰς
τοὺς ἐξεργηκόντας αὐτοὺς τὴν ἀρμόζουσαν ἀ-
πάντησιν, ἀπάντησιν συμφωνοῦσαν πρὸς τὴν γνώ-
μην ἣν ἀνέκαθεν ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» ὑπε-
στήριξεν. Διότι, ὅντως, ἡ Βουλγαρία ἐδημιου-
ρήθη, ὑπεστηρίχθη καὶ ἐπεξετάθη ὡς Κράτος,
πάντοτε διὰ δυνάμεων καὶ ἐνεργειῶν ξένων,
καὶ πρὸς ἐκκαταστάσιν συμπερόντων ἐπίσης ξέ-
νων. οὐδέποτε δὲ δι' ἰδίων ἐαυτῆς δυνάμεων
καὶ ἐνεργειῶν. Ὁ δὲ στρατὸς τῆς, τοῦ ὁποῖου
αἱ βάσεις ἐτέθησαν ὑπὸ τῶν ἐλευθερωσάντων
καὶ ἰδρυσάντων αὐτὴν ὡς Κράτος Ρώσων, διὰ
δύο μόνον σκοποὺς εἶνε προωρισμένος· πρῶτον,
ὡς πρωτοπορεία τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ ἐν μέλ-
λοντι ἀνατολικῷ πολέμῳ, καὶ δεύτερον ὅπως
διδῇ αὐτῇ κάποιαν ὑπόστασιν ἀπέναντι τῶν
δύο πρὸς βορρᾶν μικρῶν γειτόνων τῆς, τῆς Σερ-
βίας καὶ τῆς Ρουμανίας, ὧν τὴν βουλμὴν στα-
ματᾷ κάπως ἡ ἰδέα ὅτι ἔχουσιν ἀπέναντί των
Βουλγαρίαν στρατιωτικῶς ὀργανωμένην· διότι
γνωστὸν εἶνε, ὅτι ἡ μὲν Σερβία διεκδικεῖ ὁλό-
κληρον τὸ δυτικὸν τμήμα τῆς Ἡγεμονίας, συμ-
περιλαμβανομένης καὶ τῆς Σόφιας, ὡς σερβικόν,
ἡ δὲ Ρουμανία ἐποφθαλμιᾷ τὸν λιμένα τῆς
Βάρνης. Ἐπειδὴ δὲ ὁ πρῶτος καὶ κύριος σκο-
πός, ἐπὶ τοῦ παρόντος, καὶ ἐπὶ πολὺν ἀκόμη
χρόνον. ἀδύνατον εἶνε νὰ ἐκπληρωθῇ, ἕνεκα τῆς
καταστάσεως εἰς ἣν μετὰ τὸν Ἰαπωνικὸν πό-
λεμον περιῆλθεν ἡ Ρωσσία, ἀπομένων μόνος ὁ
δεύτερος σκοπός, ὃν ἐπιτυχῶς ἐκπληροῦ ὁ βουλ-
γαρικὸς στρατὸς ἐφ' ὅσον ἡ Βουλγαρία εὕρισκε-
ται ἐν εἰρήνῃ μετὰ τῆς Τουρκίας.

Τὴν στιγμὴν ὅμως καθ' ἣν ἤθελε περιπλᾶκῃ
εἰς πόλεμον μετὰ τῆς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατο-
ρίας, τὰ νῦτα αὐτῆς δὲν θὰ ἦσαν ποσὶς ἀσφαλῆ
ἀπὸ μέρους τῆς Ρουμανίας καὶ τῆς Σερβίας.
Καὶ διὰ τὸν λόγον τούτον ὁ βουλγαρικὸς στρα-
τὸς εἶνε ἀδύνατον νὰ χρησιμοποιηθῇ ὑπὸ τῶν
ἐν Σόφίᾳ πρὸς ἐπίλυσιν τοῦ Μακεδονικοῦ ζη-
τήματος, μεθ' ὅσα καὶ ἂν λέγῃ ὁ κ. Μπῶξτον,
ὁ πολὺς πρόεδρος τοῦ ἐν Λονδίνῳ Βαλκανικοῦ
Κομητάτου.

Ὁ βουλγαρικὸς στρατὸς θὰ ἡδύνατο νὰ ἐκ-
στρατεύσῃ κατὰ τῆς Τουρκίας, μόνον ἐν ἣ περι-
πτώσει ἡ Αὐστρία καὶ ἡ Ρωσσία θ' ἀνελάμ-
βανον νὰ κρατήσωσιν ἐν ἀδρανείᾳ τὴν Σερβίαν
καὶ τὴν Ρουμανίαν. Ἀλλὰ καὶ τότε εἶνε πολὺ
ἀμφίβολον ὅτι οἱ κυβερνῆται τῆς Σόφιας θ' ἀ-
πεφάσιζον ν' ἀντιμετωπίσωσι μόνοι τὴν ὀθω-
μανικὴν Αὐτοκρατορίαν. Διότι καὶ ἐὰν ὑποτεθῇ
ὅτι κατὰ τὴν ἐναρξίν των ἐχθροπραξιῶν ἡ
Πύλη δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ συγκεντρώσῃ εἰς τὰ
βουλγαρικὰ σύνορα δυνάμιν ἀνωτέραν τῶν 150
ἢ 200 χιλιάδων, ἀλλὰ προχωροῦντος τοῦ πο-
λέμου θὰ ἡδύνατο νὰ συναγείρῃ τριπλασίαν δύ-
ναμιν καὶ νὰ συντρίψῃ τὸν βουλγαρικὸν στρα-
τὸν διὰ τοῦ ὄγκου τῆς.

Φανερόν λοιπὸν εἶνε, ὅτι ὁ βουλγαρικὸς στρα-
τὸς μόνον πολέμῳ παρὰ τὸ πλευρὸν ἐνὸς με-
γάλου στρατοῦ δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ἐναν-
τίον τῆς Τουρκίας. Καὶ ἐπειδὴ ἡ μὲν Ἀγγλία,
ἥτις εἶνε ἡ μόνη ὑποστηρίζουσα τοὺς παμβουλ-
γαρικοὺς πόθους Δύναμεις, στρατὸν τῆς ξηρᾶς
δὲν διαθέτει, ἡ δὲ Αὐστρία, ἡ μόνη μετὰ τὴν
Ρωσίαν ὁμοῖος τῇ Τουρκίᾳ Μεγάλῃ Δύναμις,
ἐπιδιώκει σκοποὺς ὅλως ἀντιθέτους πρὸς τοὺς
βουλγαρικοὺς, ἔπεται, ὅτι μόνον ὡς σύμμαχος
τοῦ ρωσσικοῦ στρατοῦ θὰ ἡδύνατο νὰ χρησιμο-
ποιηθῇ ὁ βουλγαρικὸς. Ἀλλ' αἱ περιστάσεις
ἀπεμάκρυναν διὰ μίαν τοῦλάχιστον εἰκοσαετίαν
τὴν εὐκαιρίαν τῆς τοιαύτης χρησιμοποίησός του.

Τὰ ἀνωτέρω, φρονούμεν, ὅτι ἀρκούντως πει-
στικὰ εἶνε ὅπως ἀναίρεσται τοὺς ἰσχυρισμοὺς
τῶν λεγόντων. ὅτι ἡ ὑπαρξὶς ἰσχυροῦ βουλγα-
ρικοῦ στρατοῦ καθιστᾷ τὴν Ἡγεμονίαν περι-
ζήτητον σύμμαχον καὶ τῇ πορίζει προστασίας.
Διότι, σύμμαχος μὲν πραγματικὸς μόνος τῆς
Ρωσσίας δύναται νὰ εἶνε, πόλεμον δὲ, ἄνευ
συμμάχου ἰσχυροῦ, ἀδυνατεῖ νὰ ἐπιχειρήσῃ.
Προστάτας δὲ ἔχει, τὴν Ρωσίαν καὶ τὴν Ἀγ-
γλίαν διὰ λόγους ὅλως ἀσχετοὺς πρὸς τὸν στρα-
τὸν τῆς. Ἡ Ρωσσία, ἥτις καὶ τὴν ἐδημιούρ-
γησε, τὴν προστατεύει διὰ τοὺς ἀπωτέρους ἐν
τῇ ἐγγύς Ἀνατολῇ σκοποὺς τῆς, οἵτινες δὲν
εἶνε ἀγνωστοί εἰς κανένα. Ἡ Ἀγγλία, ἥτις
τῇ ἔδωκε τὴν Ἀνατολικὴν Ρωμυλίαν τῷ 1885,
τὴν ὑποστηρίζει καὶ θέλει νὰ τὴν ἐνισχύσῃ,
ἐπίσης διὰ λόγους ἀσχετοὺς πρὸς τὸν στρατὸν
τῆς, λόγους ὀφειλομένους εἰς τὴν γεωγραφικὴν
τῆς θέσιν, διότι παρεμβάλλεται μετὰ τὸν
Δουνάβειον καὶ τοῦ Αἰγαίου, καὶ ἡδύνατο κατὰ
τὰς ἀγγλικὰς ἰδέας, νὰ γίνῃ προπύργιον κατὰ
τῶν ἀπὸ τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Αὐστρογερμα-
νίας ἀπειλουμένων πρὸς τὴν Μεσόγειον καθό-
δων. Αὗται εἶνε ἀλήθειαι στοιχειώδεις, τὰς
ὁποίας τοσάκις ἐπανελάβομεν ἀπὸ τῶν στηλῶν
τούτων, ὥστε νὰ μὴ εἶνε ἀνάγκη νὰ ἀναπτύ-
ξωμεν ταύτας καὶ σήμερον.

Ἡ Ἑλλάς ἀπ' ἀρχῆς εὐρέθη ὑπὸ ὄρους δυσ-
μενεῖς. Αὐτὴ ἡ ἰδρυσίς τῆς εἰς Κράτος κατόπιν
Ἀγῶνος δεκαετοῦς, ἐγένετο παρὰ τὴν ἐπιθυ-
μίαν των ἰσχυρῶν, βιασθέντων ὑπὸ τῆς κοινῆς
γνώμης τοῦ πεπολιτισμένου κόσμου νὰ στέρξω-
σιν εἰς τὴν ἀπελευθέρωσιν τῆς. Αὐτὰ τὰ ὅρια
τῆς, χαρὰχθέντα τοσοῦτον στενὰ, ἀπέδειξαν
τὴν δυσθυμίαν μεθ' ἧς αἱ Δυνάμεις προέβαινον
εἰς τὴν ἰδρυσίν τῆς. Καὶ ὅλα τὰ κατόπιν γεγο-
νότα, τὰ ἀφορῶντα εἰς τοὺς ἀγῶνας τῆς Κρή-
της καθὼς καὶ εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσ-
σαλίας, ἀπέδειξαν, ὅτι ἡ μὲν Ρωσσία καὶ ἡ
Ἀγγλία ἀντετίθεντο εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ
Ἑλληνικοῦ Κράτους μέχρις ὁρίων δυνάμεων
νὰ τὸ ἐνισχύσωσιν ἐπαισθητῶς, αἱ δὲ λοιπαὶ
Δυνάμεις ἐδείκνυντο ἀδιάφοροι, ἂν μὴ καὶ δυσ-
μενεῖς. Καὶ εἰς ταῦτα πάντα πταίει ἡ γεω-
γραφικὴ τῆς χώρας μας θέσις ἀπ' ἐνός, καὶ τὰ
προσόντα ὑφ' ὧν εἶνε πεποικισμένη ἡ φυλὴ
ἡμῶν ἀπ' ἐτέρου. Διὰ τῆς ἰδρύσεως Κράτους
ἐλληνικοῦ ἰσχυροῦ, οὔτε ρωσσικὰ οὔτε ἀγγλικὰ
συμφέροντα ἐξυπηρετοῦντο, καὶ διὰ τοῦτο δὲν
ἡδυνήθημεν ν' ἀξιοθῶμεν οὔτε τῆς ρωσσικῆς,
οὔτε τῆς ἀγγλικῆς προστασίας. Ἐννοεῖται δὲ,
ὅτι καὶ ἐκ τῶν λοιπῶν Δυνάμεων, αἱ δύο ἀμέ-
σως ἐνδιαφερόμεναι διὰ τὰ ἀνατολικά πράγ-
ματα, ἡ Αὐστρία δηλαδὴ καὶ ἡ Ἰταλία, ἐπι-
διώκουσαι ἐπεκτάσεις τῆς ἰδίας αὐτῶν δυνά-

μεως καὶ ἐπιρροῆς ἐπὶ τῶν ὑπολειπομένων τῇ
Τουρκίᾳ εὐρωπαϊκῶν ἐπαρχιῶν, δὲν δύνανται ν'
ἀποβλέπωσιν εὐνοϊκῶς εἰς τὴν ἐπέκτασιν τοῦ
ἐλληνικοῦ Βασιλείου, ὡς δὲν ἀρέσκονται οὔτε
εἰς τῆς Βουλγαρίας, οὔτε εἰς τῆς Σερβίας τὴν
ἐπέκτασιν. Ἡ δὲ Γαλλία καὶ ἡ Γερμανία, μὴ
ἔχουσαι ἀμέσους βλέψεις ἐπὶ τῶν Ἀνατολικῶν
Χωρῶν, ἀκολουθοῦσι τὴν πολιτικὴν τῶν ἀντισ-
ταθμισμάτων, βοηθοῦσαι ἡ μὲν τὴν Ρωσίαν
καὶ Ἀγγλίαν, ἡ δὲ τὴν Αὐστίαν.

Αὕτη εἶνε ἡ πραγματικὴ θέσις ἡμῶν. Αἱ δὲ
ἐλπίδες ἡμῶν ποῦ στηρίζονται; Προδήλως, εἰς
τὴν λίαν πιθανὴν ἀμοιβαίαν ἐξουδετέρωσιν τῶν
ἀντίθετα συμφέροντα ἐπιδιωκουσῶν Δυνάμεων
ἀπ' ἐνός, καὶ ἀπ' ἐτέρου εἰς τὴν βαθμιαίαν δια-
φώτισιν τῆς κοινῆς γνώμης ἐν Ἀγγλίᾳ, ἥτις θὰ
πεισθῇ ἐπὶ τέλους, ὅτι τὰ περὶ βουλγαρικοῦ
προπύργιον ἐναντίον τῆς ρωσσικῆς καὶ τῆς γερ-
μανικῆς ἐπιδρομῆς σχέδια εἶνε ἀπολύτως χι-
μαϊρικὰ καὶ ἀπραγματοποίητα, καὶ θὰ ἐπα-
νέλθῃ εἰς αἰσθητάματα λογικώτερα καὶ δικαιο-
τερα, ἐπιτρέποντα εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρ-
νησιν νὰ τάμῃ νέαν πολιτικὴν, συμφωνοῦσαν πρὸς
τὸ δίκαιον.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

9 Μαρτίου 1908.

**Ἀφίξις στρατοῦ. — Πολεμοφόδια. — Πρόκρι-
τοι Χειμάρρας. — Διάφορα. — Ἀποδείξει καὶ
ἔρηναι. — Ὁ ἀδυνάτος Προβέζης καὶ αἱ
κατὰ τοῦ Κράτους ἐνεργεῖαι του.**

Χθὲς ἔφθασεν ἐκ τῶν ἀναμενομένων ἐκ Μο-
ναστηρίου, κατόπιν τοῦ πρὸ ἡμερῶν ἀφίχθέντος
ἀντιστρατήγου καὶ αὐτοκρατοριοῦ ὑπασπιστοῦ
Ραμῆ Πασᾶ, ἐν τάγμα πεζικοῦ καὶ μία ἱλη
ἱππικοῦ. Ὁ στρατὸς οὗτος κατὰ τὰς ἐπισήμους
πληροφορίας σκοπὸν ἔχει νὰ περυσίσκηται ἐν-
ταῦθα, ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ Γερμανὸς Αὐτοκρά-
τωρ ἤθελεν ἔλθαι εἰς Ἡπείρον, ὡς κατ' ἀρχὰς
διεδόθη καὶ ἐπιβεβαιωθήθη ἐὰν δὲ πιστεύσῃ
τις τὰς διαδόσεις καὶ τὰς ὑπὲρ τὸ λίαν ὑπερ-
βολικὸν παρασταθείσας εἰδήσεις περὶ κινήμα-
των ἀνησυχαστικῶν ἀπὸ μέρους τῶν Ἀλβανι-
στῶν σκοπεῖ νὰ προλάβῃ πᾶσαν ἐνδεχομένην
ἀταξίαν ἀπὸ μέρους τούτων ὑπερ ὅμως ἀνωφε-
λῶς, διότι οὐδὲν κίνημα ὑπάρχει οὔτε εἶνε δυ-
νατὸν νὰ γείνῃ ἢ μόνον εἰς τὰς κεφαλὰς θερ-
μοκαίμων.

Εἰς Ἀργυρόκαστρον ἐστάλησαν 20 φορηγαὶ
ἄμαξαι (νταλίκαι) πρὸς παραλαβὴν τῶν ἐκεῖ
ὀπλων καὶ πολεμοφοδίων καὶ μεταφοράν αὐτῶν
εἰς Ἰωάννινα. Καὶ περὶ τῆς μεταφορᾶς ταύτης
δὲν ἔλειψαν τὰ σχόλια, ὅτι γίνεται ἵνα εὐρί-
σκωνται ἐν ἀσφαλεστέῳ τόπῳ.

Συνεπεῖα συκοφαντικῆς καταγγελίας εἶχον
ὀδηγηθῇ ἐνταῦθα ὑπὸ συνοδείαν πέντε πρό-
κοιτοι ἐκ Χειμάρρας καὶ ἐμεινον ἐν τῇ φυλακῇ.
Εὐτυχῶς ἡ Α. Ε. ὁ Γ. Διοικητὴς ἡμῶν Χιλμῆ
Πασᾶς πεισθεὶς περὶ τῆς ἀθωότητος των συκο-
φαντουμένων διέταξε πρᾶγθαι τὸ ἀπόγευμα τὴν
ἀποφυλάκισιν των ἐπὶ ἐγγυήσει. Ἐλπίζεται
ὅτι λίαν προσεχῶς θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τοὺς ἀξιο-
τίμους τούτους κυρίους τὴν ταχείαν ἐπιστροφὴν
εἰς τὰς ἐστίαις των.

Προχθὲς δωδεκαμελὲς συμμορία ληστρικὴ
ἐνεφανίσθη εἰς τὸ χωρίον Μπάγια τοῦ Ζαγορίου
καὶ ἐλήστευσεν ὅτι ἡδυνήθη, χωρὶς ν' ἀπαγάγῃ
εὐτυχῶς καὶ ἀνθρώπους. Ἀπόσπασμα στρατιω-

τικόν ἐξ 70 ἀνδρῶν ἀπεστάλη εἰς ἀγωνιστὸν διεύθυνσιν πρὸς καταδίωξιν τῶν ληστῶν καὶ ἄλλων κακοποιῶν.

Τὴν νύκτα τῆς παρελθούσης Παρασκευῆς εἰς βυροσπέφης εἰς τὴν Σιαράβην ἐφάνευσεν διὰ μαχαίρας τὴν χήραν ἀδελφὴν του διὰ λόγους τιμῆς. Ἐὰν οὕτως ἔχῃ ν' ἀγίασθαι τὸ χεῖρ τοῦ ἐντίμου καὶ φιλοτίμου νέου. Διότι ἐὰν εὐρίσκοντο δύο τρία τέτοια χέρια νὰ ἐκδικῶνται τιμὴν καὶ θρησκείαν, πολὺ ὀλιγότεροι ἀτιμῆται καὶ ἀλαχοπιστῆσαι θὰ ἐγίνοντο. Εὐτυχῶς ὁ δρόστης κατάρθωσε καὶ νὰ δραπετεύσῃ.

Ἡ ἀποκορμικὴ πέρασαν ξηραὶς καὶ ἀλαλαῖς καὶ χειρότερα ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορὰ οὔτε παρῶν εἶχεν ὁ κόμος οὔτε καὶ ὄρεξιν γιὰ γλέντια καὶ τσιμπούσια. Ἦταν ἐνὰ παλῆρ ἀνέτι νὰ παῖξῃ ἢ στρατιωτικὴ μουσικὴ τῆς δύο τελευταίας Κυριακῆς εἰς τὰ Ἑθρικά μνημεῖα γιὰ νὰ διασκεδάξῃ λιγάκι καὶ ὁ μικρὸς ὁ ραγιῶς. Ἀλλὰ φέτος καὶ αὐτὸ τὸ μικρὸ γλέντι κόπηκε. Γιατὶ καὶ πῶς δὲν γνωρίζω, ἀναφέρω μονάχα τὸ πᾶν γὰρ ὁρρονοφικῶς. Οἱ μακαράδες μας καὶ αὐτοὶ ἐξερπύσθησαν, ὅπως ἔλεγε ἄλλοτε, ἐβλεπε κανένας φουστανελλοφόρος ποῦ χόρευαν τὸ πᾶν ἀνάκει καὶ ὠραῖους ἐθνικοὺς χορούς, τώρα καὶ αὐτοὶ ἀλλὰζαν καὶ γίνονται τσιγίστριαι, ποῦ πᾶναι κανένας ἐμεῖς νὰ τοὺς βλέπῃ. Ἄλλοι τοῦδραν καὶ καλὸ νὰ βάνουν ἀπάνω τους διὰ ἀκάθαρτο τοὺς πέσθι στὸ χεῖρ καὶ νὰ περπατοῦν τὰ σοκάκια. Ἀνοστή, σάχλα. Ἐνῆς ἀστεῖος μνημῆθη τὸν τσαρλατάνο «τὸ γιαντὶ τῆς Ρωμανικῆς προπαγάνδης» καὶ ἔλαυνε πίσω του ἐνὰ τάχα σοματοφύλακα, ὅπως ἐκεῖνος.

Σκανδαλιώδες τὸ ἐμπόριο γίνεται ἐδῶ πέρα μὲ τοὺς νεκροὺς στεφάνους ἀπὸ τεχνιτὰ ἀνὴρ καὶ τοὺς οὐσίους πωλοῦν εἰς τιμὰς μυθώδεις. Ἀφοῦ σταλοῦν εἰς ἐνὰ νεκρὸ ἀπὸ συγγενῆ ἢ φίλο, οἱ κρηχάδες τοὺς μεταπωλοῦν εἰς τοὺς ἐμπόρους καὶ ἐτεὶ καθεξῆς καὶ χάνονται τόσα χρήματα ἄδικα. Κάθε χριστιανὸς ποῦ θέλει νὰ τιμῇ ἕνα νεκρὸ συγγενῆ τοῦ ἢ φίλο δὲν θὰ ἦταν καλλίτερα νὰ παρήγγειλε σ' τὸν κηπουρὸ τοῦ Ὁρμονοφείου τὸ στέφανόν του γιὰ νὰ μὲν καὶ κανένας παρὰ εἰς τὸ ἀγαθοεργόν αὐτοῦ Κατάστημα. Ἡ δὲν ἦτο ἀκόμη καλλίτερο ἐὰν τὰ διὰ τοὺς στεφάνους προωρισμένα χρήματα ἐμπαρῶντο εἰς τοὺς πτωχοὺς ἢ ἐμεναι εἰς τὰ ταμεῖα τῶν Ἑκκλησιῶν; Εὐχῆς ἔργον θὰ ἦτο ἐὰν ἡ Α. Σ. ὁ Μητροπολίτης εὐσυναινεῖ ἐπιτηδὲς τοιοῦτονταμεῖον ὑπὲρ τῶν πτωχῶν καὶ νὰ ἐδίδεν ἀφορμὴν νὰ παύσῃ αὐτὴ ἡ μῦθος;

Πρὸ ἡμέρων ἀρίκετο οἰκογενειακῶς ὁ νέος Γ. Πρόξενος τῆς Ρωσίας κ. Τσιλοκάνωφ. Τὸν τέως πρόξενον κ. Ἀκόμοβιτς μετατεθέντα εἰς Πειραιᾶ καταλειπόντα δὲ εἰς Ἰωάννινα ἀλμυρονήτους ἀναμνησεῖς, προέπεισαν ἀπεργάμενον καὶ τινες τῶν ἡμετέρων μέχρι Μεσιῶ χάριν τιμῆς.

Ὁ φονὴς τοῦ Ἀλάι Πασᾶ, Σουλεϊμάν Τσαούσης κατεδικάσθη ὑπὸ τοῦ κακουργιοδικείου εἰς 15 ἐτῶν πρόσκαιρα δεσμῶ.

Τὰ ἐξ Ἀργυροκάστρου ὅπλα καὶ πολεμοφόδια ἐφθασαν ἐν ἀσφαλείᾳ καὶ κατετέθηκαν εἰς τὰς ἐνταῦθα στρατιωτικὰς ἀποθήκας.

Εἰς τὸ παρὰ τὴν Ζίτσαν χωρίον Κοκλῆς ἔκαναν ἔρρεαν εἰς τὸ κονάκι τοῦ Τάρε Κάλιου Ἀργυροκαστίτου, τοῦ οὐοῦ ὁ γυνὴς θεωρεῖται ὑπὸ τῆς Ἀρχῆς ὡς ὑπόπτος διὰ τὸν φόνον τοῦ Μπίμπασα, ἀλλὰ δὲν ἀνεκαλύφθη τίποτε.

Διὰ τὰ ἱμλιάνια πρὸς τὸ παρὼν δὲν γίνεται σπουδαῖος λόγος. Ἐδωκαν αἱ ἀρμόδιαι καὶ σπῆρον εἰς μερικὸν ζευγίαν ἀπὸ τὰ χωρία διὰ νὰ τοὺς τὰ πάουν μελάρυον πριδίπλα καὶ νὰ τοὺς ὑποχρεώσουν. Εὐτυχῶς ὀλίγιστον χωρικοὶ ἐδείξαν προθυμίαν νὰ εὐεργετηθῶν.

Ἡ Πλατρία συγὰ πυνὰ ὀνειρεύεται καὶ μὰς ἔφερε τοὺς Ἀρβανίτες εἰς τὸ Μπιστοῦν, δηλ. μισὴ ὥρα ἐξ ἀπὸ τὰ Ἰωάννινα, κοντολογίᾳ; ἀπὸ ὅσα γράφει ἡ Πλατρία νὰ πῶνετε τὸ δέκατον ὡς οὐστὸν. Τὴν μικροῦλα δὲ τὴν «Φωνὴν» ἄδικα τὴν παίρνουν μερικοὶ στὸ στόμα τους, ἐπὶ τάχατες αὐτὴ ἔκαμε μὲ τὸ γράψιμό της τὸ καὶ τὸ κτλ. Ἀπῆλπεν ὁ γάιδωρος τὸν πετεινὸν κεράλα. Εἶνε ἀλλήθεια ἐπὶ ὁ ἀπόλυτος ἐτίναξε τὴν γούνα μερικῶν καὶ τὸν ἔχουν ἀκό-

μη στὸ στομάχι, ἀλλ' εἰς αὐτὸ δὲν φταίει ἡ «Φωνὴ» καὶ τῆς ρίχνονται ὡς καθήσουν καλὰ αἱ εὐλογημένοι ἐπὶ τέλους.

Ὁ μητροπολίτης ἔστειλε διορθωμένον τὸν κανονισμὸν τῆς πόλεως εἰς τὰ Πατριαρχεῖα καὶ προσέλας θὰ ἴδωμεν τί θὰ γίνῃ μὲ τὸ γέννημα καὶ θάναμα καὶ τὴν δημογεροντικὴν τὸ δυστήνῃμα εἶνε ἐπὶ ὁ Δεσπότης μπορεῖ νὰ εἶνε ὀλίγον χλιαρὸς, ἀλλὰ δὲν ἔχει καὶ ἀνθρώπους τῆς προκοπῆς διὰ βοηθοῦς. καθένας κυττάζει τὸ συμφέρον του καὶ τὸ καπρίτσιο του διαδίδεται ἐπὶ μεταπίθεται ὁ Μητροπολίτης μας καὶ ἔως ἐδῶ ἐλθῇ ἄλλος καὶ καλοκαταλάβῃ τὸν λαβύρινθον κοινοτικῶν μας πραγμάτων θὰ περᾶσθαι πολλὴς καριῆς καὶ τοιουτοτρόπως οἱ ἀγαθοὶ Ἰωαννῖται κοιμώμενοι ἤσυχαι.

Ἀνάμειξα εἰς τοὺς τακτικούς φόρους ἡ σεβαστὴ μας Κυβέρνησις ἐφευρίσκει καὶ ἐκτάκτους. λόγῳ χάριν ἐντὸς ὀλίγων ἐβδομάδων ἐσυνάξεν τριακοσίας λίρας ἀπὸ τὴν τριποφυλακὴν ἀγορὰ μας διὰ φανάρια νέου συστήματος. Ἡ μὰς φωτίζει ἐντὸς τῆς ἐξῆς μὲ πολυτέλεια! ἔσχηματίσθη ἐπιτροπὴ καὶ ἐβλάλαν ὅπως ἤθελαν τὸν καθένα ἀπὸ 1—10 μετῆται. Τὸ ἀπελπιστικὸν εἶνε ἐπὶ βιάζων τοὺς πτωχοὺς μὲ τὴν ἀστυνομίαν καὶ τὴν φυλακὴν διὰ τὴν εἰσπραξίαν, μὲλῃ τῆς σεβαστῆς ἐπιτροπῆς ἐκ τῶν ἡμετέρων ἦσαν αἱ ἀξιότιμοι κ. κ. Δούτος, Χαρσιᾶδης, Θεμιστοκλῆς Τσιονίδης. Περὶ τὸν νῦν εἰλωμεν ἐπὶ τὸ στόμα των τὸ ἔχουν μόνον διὰ μάσσημα καὶ οὔτε κἀν εἶπαν ποῖν εἶνε ἡ κατάσταση τῆς ἀγορᾶς... Ὅλος ὁ κόσμος στοιματίζει ἐπὶ τὰ φανάρια Δουῆς θὰ βεστάξουν δύο-τρεῖς μῆνες καὶ ὕστερα θὰ τὰ βάλουν εἰς τὰ κατώγια τοῦ Μπιλιγιῆ. τὸ σαστὸν εἶνε ἐπὶ ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ Δουῆς ἐχτύπησε 300 λίρας καὶ φεύγει καὶ μὰς δείχνει τὰ δύο του χέρια ὀριζοντίως μὲ ἀνοιχτὰ τὰ δάκτυλα.

Οἱ φονοκάρηδες εἶνε εἰς ἀνησυχίαν μεγάλην, διότι ὁ Δήμαρχος καὶ οἱ παρόδοι χωρὶς λογικὴν θέλουν νὰ τοὺς ἐπιβάλλουν καὶ νὰ καταβάσουν τὴν τιμὴν τοῦ φοινοῦ ὁ δυστυχὲς διατείνονται ἐπὶ ζημιώνοντα καὶ κινδυνεύοντες νὰ μείνωμε καὶ νηστικοί, διότι εἰς τὸ τέλος θὰ κλείσουν τοὺς φούρους των.

Ὁ ἀστυνόμος Πρεβέζης διέταξε καὶ κατεβίβασαν τὴν ἐπιγραφὴν Σανδοχίου ἀνομαζομένου «**ΗΠΕΙΡΟΣ**». Εἰς τὴν ἐρώτησιν τοῦ ξενόδοχου τί πρέπει νὰ γράψῃ ἀπάντησε: «Βάλε Θεσσαλονίκην, Κωνσταντινούπολιν, ἐπὶ ἄλλο θέλεις πλὴν ἀπὸ Ἡπείρου». Τὸ γεγονός τοῦτο εἶνε σκανδαλιώδες καὶ δὲν νὰ ἐρελκύσῃ τὴν προσοχὴν τοῦ βαλῆ πασᾶ, διότι ὁ ἀστυνόμος αὐτοδούλος ἐνεργῶν ἐνήργησε συγγράνως ἐπιβουλεύμενος αὐτὴν τὴν τάξιν τοῦ Κράτους.

Ἐν Ἀρτῇ τῇ 14 Μαρτίου 1908

Ἡ ἐνταῦθα ἱερατικὴ Σχολὴ λειτουργεῖ ἄριστα ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἱεροκήρυκος τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ κ. Ἀνθίμου Λάππα. Ἐν αὐτῇ διδάσκουσιν πρόσωπα διακεκριμένα, ἥτοι ὁ εἰρημνὸς Διευθυντής, οἱ καθηγηταὶ τοῦ Γραμματείου κ. κ. Κωνσταντῖνος Μιχαήλ καὶ Δημήτριος Σερβετᾶς, ὁ Σχολάρχης κ. Γεώργιος Νούσις, καὶ πολὺς τῆς θεολογικῆς Ἀλείξιος Βουρναῖος ὡς καὶ ὁ ἱεροψάλτης κ. Κωνσταντῖνος Δημόπουλος, ὅστις συγγράμει καὶ ἱατρός. Ἡ Σχολὴ λοιπὸν αὕτη ἔχουσα τοιοῦτον Προσωπικὸν βραβεύεται βήματι πρὸς τὴν πρόοδον, ὁσημέραι βελτιστομένη. Ἡ ἐν αὐτῇ φοιτήσις εἶνε διετής διδάσκονται δὲ Ἑλληνικά, μαθηματικά, Ἱερὰ ἱστορία, Ἑκκλησιαστικὴ ἱστορία, κατ'ἑξῆς, Ἑκκλησιαστικὴ μουσικὴ καὶ ἄλλα πολλά. Οἱ φοιτῶντες ἐν αὐτῇ μαθηταὶ ὑπερβαίνουσι πρὸς τριάντα καταχόμενοι, ἐκ διαφόρων μερῶν τῆς τῆς ἐλευθερίας καὶ δουλῆς Ἑλλάδος. Ἡ Σχολὴ αὕτη ἐκπληροῖ διπλοῦν σκοπὸν ἥτοι ὁρησκευτικὸν καὶ ἔθνη, καθὼς οἱ τρέφομαι αὐτοῦ θὰ χρησιμεύουν καὶ ἱεροποστολῶν τοῦ Ἑλληνισμοῦ ὑπὸ τὴν ὁρησκευτικὴν καὶ ἔθνη ἐπομέν. Ὅθεν ἄξιος συγχαρητήριον καὶ εὐνομιμῶντες εἶνε ὁ ἱερεὺς τῆς Σχολῆς ταύτης Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος τοῦ ἡμετέρου Νομοῦ κ. Γεννάδιος. Εἰς τὴν Σχολὴν ταύτην ἥτις ἔχει τοιοῦτον ὁρησκευτικὸν καὶ ἔθνη προορισμὸν, προτρέπονται πάντες οἱ Ἀρχιεπίσκοποι τῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ δουλῆς Ἑλλάδος, οἱ κ. κ. Δήμαρχοι ὡς καὶ πάντες οἱ ἐν τῇ ἐλπί, ὅπως φροντίζουσιν ἐν τῷ μέλλοντι ἵνα ἀποστείλουν τακτικῶς κατ' ἔτος μαθητὰς πρὸς φοίτησιν, καὶ οὕτω σὺν τῷ χρόνῳ ἀντικαταστήσιν οἱ ἀρχαῖοι ἱερεῖς δι' ἑγγράμματων πρὸς ἀνύψωσιν τοῦ Χριστιανισμοῦ καὶ δόξαν τῆς πατρίδος.

Προμυθεῖς

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ

Κατ' αὐτὰς ἐξεδικάσθη ἐνώπιον τοῦ ἐκτεκτοῦ δικαστηρίου Μοναστηρίου ἡ πολυπραγμοσύνη τοῦ Βουλγάρου Βεσβόδα, Χρῆστο Ἀναστάσιωφ καταγομένου ἐκ Σόφιας. Ὁ ἡμεῖς Βεσβόδας συνελήφθη πρὸ μηνὸς ἐν τινὶ οἰκίᾳ Βουλγαρακὴ καμμένη παρὰ τὴν θέσιν Γενὴ Μαχίλια, κατηγορηθεὶς ὡς ἀρχηγὸς τοῦ ἐπανάστατικῆς κινήματος τῆς πεδιάδος τοῦ Μοναστηρίου, ἐπὶ ἐμπρησμῶ τῶν χωρίων τοῦ Μοριόδου Τσεργίλι καὶ Πόλου καὶ πλείστον ὅσων κακουργημάτων κατ' ὁμογενὸν καθὼς καὶ ἐπὶ μεταπορᾶ βορείων πραγμάτων τὸ ὅσοιον καὶ ὁ ἴδιος ἐμολόγησεν. Αἱ κατηγορίαι στηρίζονται ἐπὶ ἐπιστολῶν καὶ ἐγγράφων κατασχεθέντων ἐπὶ τοῦ ἰδίου Βεσβόδα. Τὸ δικαστήριον πρὸς ἑλὰς τὰς ἐνεργείας τῶν αὐτῶν Βουλγάρων συσπερῆν ἐπὶ πολὺ κατεκρίνασε τὸν αἰμοδύον αὐτὸν Βούλγαρον εἰς ἔλκυστον. Προχθὲς δὲ ἐγένετο ὁ ἀπεργισμὸς τοῦ ἀρχικομιτατζή τοῦτο.

Γενόμενης κατ' αὐτὰς ἐξένης, ἐν τῇ αὐτῇ Βουλγάρου τινος χωριοῦ, εἰς τὸ χωρίον Μπαρτοσίνα τοῦ Κεζᾶ Πρεσπῶν, ὑπὸ των τουρκικῶν ἀρχῶν, ἀνεκαλύφθησαν καὶ κατασχέθησαν εἰκοσι πέντε ὅπλα Μάγλιχοι καὶ διάφορα σπουδαῖα ἐγγράφα τοῦ δολοφονικοῦ Βουλγαροῦ Κομητάτου, λίαν ἐνοχοποιητικὰ διὰ τὴν χωρικοὺς τοῦ εἰρημνίου χωρίου. Κατόπιν τούτου, συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν ἐπιτοκῶν ἀρχῶν τῶν δέκα σχηματικῶν χωρικοῦν, οἵτις καὶ ἐρρίφθησαν εἰς τὰς φυλακάς.

Τηλεγράφημα τοῦ Πακιστοῦ ἐκ Θεσσαλονίκης ἀγγέλλει, ἐπὶ Βουλγάρου δολοφονηθέντος εἰς Μοναστήριον (τοῦ διαμερισματικοῦ Στωμνίτης) εὐρέθη ἑγγράφων ὑπογεγραμμένων ὑπὸ τοῦ Σανδάνσκη, ἐν ᾧ ἀνεφέρετο, ἐπὶ ἰδίᾳ τύχῃ ἐπιφυλάσσεται εἰς πάντας τοὺς μελλοντας πιστοὺς εἰς τὰ ἀνέλετα κομιτάτα. Εἰς τὸ διαμείρισμα τῆς Ὀχρίδος, δύο ἄλλοι Βούλγαροι ἐδολοφονήθησαν, διότι ἐδεχθήσαν νὰ ἐγκαθίσταν εἰς ἀγορικὴν ἐπικύλιν τοῦ Νεβόλου, παρὰ τὰς διαταγὰς τοῦ κομιτάτου.

Κατ' εἰδήσεις ἐκ Ἀράμης, αἱ αὐτῆς τοιαύτης Ἀρχαὶ εἰδοποιήθησαν καταλλήλως ἐπὶ εἰς τὰ περὶ τῶν χωρίων Βιστόρη καὶ Πέδια ἐνεργήσθη δεκαμελὲς Βουλγαρακὴ ληστείατικὴ συμμορία σκοποῦσα τὴν διάπραξιν κακουργημάτων ἐναντίον τῶν ὁμογενῶν μας καὶ τῶν Ὀθωμανῶν. Ἀμέσως ἀπεστάλη ἐκ Δάμης ἱσχυρὰ στρατιωτικὴ δύναμις, ἥτις καὶ εὐρίσκει ἐπὶ τὰ ἔχνη τῆς ἀνωτέρω ληστείατικῆς συμμορίας ἡ ὅποια διατελεῖ ὑπὸ τὴν ἀρχῇ τοῦ διαβόητου Σανδάνσκη.

ΤΟ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ ΖΗΤΗΜΑ

Αἱ ληροθεσίαι «Βερολίνας Νεώταται Εἰδήσεις» (Μπερλίναρ Νόιστε Ναχρίχτεν) δημοσιεύουν εἰς τὸ τελευταῖον των φύλλον τὸ ἐπὶ κύριον ἀρθρον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ Μακεδονικὸν ζήτημα».

αὐτὲ αἱ τοιμερᾶι μακεδονικαὶ φάλαγγες οὕτε πολεμικὴ δόξα καὶ καταρβώματα παγκοσμίον κατακτητοῦ ὅπως ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος προσδίδουν αἰγλὴν καὶ σφῆμιν εἰς τὴν σημερινὴν μακεδονικὴν φυλὴν. Ἀπὸ πλέον τῶν 15 αἰώνων τὸ Κράτος αὐτὸ, τὸ ὅστιον ἄλλοτε εἶχε παγκόσμιον μεγαλειὸν καὶ σπουδαῖότητα ἐγίνε τμήμα κατ' ἀρχὰς τοῦ ἀνατολικοῦ Ρωμαϊκοῦ Κράτους καὶ κατόπιν τοῦ Τουρκικοῦ τοιούτου. Μὲ τὸ ὄνομα Μακεδονία ἐμνημονεῖται σήμερον τὰ Τουρκικὰ βιβλίατα Θεσσαλονικῆς τῆς Βαυαρίας καὶ τῆς Βυρτεμβέργης, ἡ ὅποια ἀποτελεῖ τὸ κύριον ἔδαφος τῶν ταχῶν τῶν ἐθνικοτήτων ἐπὶ τῆς βαλκανικῆς γεωγραφίας. Καὶ διὰ τὴν διπλωματικὴν ἐξουσίαν ἔχον τὸ ὄνομα Μακεδονία ἐν τῷ Μακεδονικῷ ζήτηματι μὲ χαρακτηριστικὸς δυσάρεστον ἀπὸ τῆς ἱστορίας διὰ τῆς ἐκτελέσεως του δύναται νὰ προσέλθουν πολυάριθμα ζήτῃματα περὶ τοῦ μέλλοντος τῆς ἐγγύς Ἀνατολῆς, διὰ τὰ ὅποια κανεὶς δὲν γνωρίζει πῶς θὰ ἐλθόνται καὶ ἂν

συζητήσιος των δὲν θὰ ἐπρόκειτο διεθνεῖς περιπλοκάς.

Ἀλλὰ τὸ μακεδονικὸν ζήτημα κινεῖ σήμερον τὸ γενικὸν ἐνδοκρονον, διότι ἡ Ἀγγλία προέβη εἰς τὴν πρότασιν τῆς πρὸς τὰς Δυνάμεις περὶ διοικητοῦ γενικοῦ διοικητοῦ, ὅστις θὰ φέρῃ τὴν ἡσυχίαν καὶ τὴν τάξιν εἰς τὴν Μακεδονίαν. Ἡ πρότασις αὕτη γενεᾶ σφοδρὰς σκέψεως, διότι διοικητὴς διορίζμενος ὑπὸ τῶν Δυνάμεων τῆς Βερολινεῖου συνθήκης, εἴτε Χριστιανὸς εἴτε Τοῦρκος, δὲν θὰ κατάρθωνε ποτὲ νὰ σταματήσῃ τὰς σημερινὰς ταραχὰς ἐν Μακεδονίᾳ, διότι ἡ περιφέρεια αὕτη περιέχει τόσον ἀνάμεικτον πληθυσμὸν, ὅσον διάφορον δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ τὴν ἀναλογισθῇ. Εἰς τὰς τρεῖς τουρκικὰς ἐπαρχίας κατοικοῦν αἱ ἐξῆς φυλαὶ: Βούλγαροι, Σέρβοι, Ἑλλήνες, Ἀλβανοί, Σλαῦοι, Ὀρμανίδαι, Τοῦρκοι, Σελδγουστίδαι, Τοῦρκοι, Τουρκομάνοι, Βλάχοι, Ἰουδαῖοι καὶ Ἀθίγγανοι. Ὁρμανίδαι παρὰ τὸντοῦ Μωαμεθανισμοῦ, Ὁρμανίδαι, Καθολικισμοῦ καὶ Ἰουδαϊσμοῦ. Εἰς τὸν Ἰσλαμισμόν ὅμοις ἀνήκουν ὅχι μόνον οἱ Τοῦρκοι, ἀλλὰ καὶ οἱ Ἀλβανοί, Σλαῦοι, Βλάχοι, Ἑλλήνες καὶ Ἰουδαῖοι. Ἐξ ὧν τῶν φυλῶν τούτων τῆς Μακεδονίας μόνον οἱ Μωαμεθανοὶ εἶνε ἐνωμένοι ὁρησκευτικῶς. ἑλὰ αἱ λοιπαὶ διάκεινται ἐχθρικοῦς πρὸς ἀλλήλας καὶ ἐν μερὶ μάλιστα εἶνε χωρισμένοι πρὸς ἐκείνας ἐνεκα τῆς πίστεως. Καὶ τοιοῦτο εἶνε οἱ ἐξισλαμισθέντες Βούλγαροι, οἱ Πομάκοι οἱ σπουδαιότεροι ἀντίπαλοι τῶν χριστιανῶν ὁμοφύλων των. Κατὰ τὸν ὁρησκευτικὸν δόγμα ὑπάρχονται αἱ ὁρθόδοξοι εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Πατριαρχεῖον καὶ οἱ Ἰουδαῖοι εἰς τὸν Ἀρχιεπισκοπὸν.

Ἀλλ' ὁ Πατριαρχὴς καὶ ὁ Ἀρχιεπίσκοπος δὲν εἶνε μόνον ἀρχηγοὶ τῶν ἐκκλησιῶν, ἀλλὰ καθίστανται ὑπόχρεοι ὡς ὑπάλληλοι τῆς Πύλης παρὰ τῆς τουρκικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν διαγωγὴν τῶν πιστῶν των πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐξουσίας των τοὺς ἀπεδοθήσαν πρὸς περιορισμὸν ἀπειθαρχικῶν στοιχείων λαϊκῶ δικαιοκράται. Ἀλλὰ δὲν θὰ ἡδύνατο νὰ κρίνῃ τις ἀσφαλῶς περὶ τῆς καταστάσεως ἐν Μακεδονίᾳ ἂν δὲν συναελογίζετο καὶ τὴν Βουλγαρακὴν Ἐξουσίαν, ἡ ὁποία ἰδρύθη τὸ 1870 δι' ἐνεργειῶν τῆς Ρωσίας, ὅπως ἀπελευθερώσῃ τοὺς Βουλγάρους ἐκ τῆς πνευματικῆς κυριαρχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Πατριαρχεῖου. Τότε—ἡ Βουλγαρία καὶ ἡ Ἀνατολικὴ Ρωμανία ἦσαν ἀκόμη Τουρκικαὶ ἐπαρχίαι—ἰδρύθη ἡ αὐτεξούσιος Βουλγαρακὴ Ἐκκλησία καὶ ἐτέθη ἀρχηγὸς τῆς νέας ταύτης ἐθνικῆς Ἐκκλησίας ὁ Ἐξάρχος.

Δυστυχῶς μὰς λείπει ὁ χώρος, ὅπως εἰσελθῶμεν εἰς τὰς λεπτομερεῖας τοῦ μίγματος τῶν λαῶν, τῶν γλωσσῶν καὶ τῶν θρησκειῶν. Ἀλλὰ τὰ λεγόμενα ἄρκουν ν' ἀποδείξουν τί κυκεῖν ἐπικρατεῖ εἰς αὐτὸ τὸ τμήμα τοῦ Τουρκικοῦ Κράτους, ὅπως ἂν ἀναλογισθῶμεν, ἐπὶ ἐκστὴν φυλὴν ἀνταγωνίζετα πρὸς ἑλὰς τὰς ἄλλας, ζητοῦσα μόνον τὴν ἰδικὴν τὴν ὥρελιναν. Καὶ ἐκεῖ ὅπου πᾶν θὰ φέρῃ ἡσυχίαν καὶ τάξιν ἕνας διοικητὴς διορίζμενος ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων;

Κατὰ τὴν γνώμην μας, τοῦτο εἶνε ἀδύνατον, διότι χριστιανὸς διοικητὴς θὰ ἡδύνατο νὰ σταματήσῃ μόνον ἐπὶ χριστιανικῆς φυλῆς. Ἀλλὰ τότε θὰ εἰρήσκει προθύμως νὰ τὸν ὑποστηρίξουν τοὺς ὁπαδοὺς ἐνὸς ὁρησκευτικοῦ δόγματος, ἐνῶ οἱ τῶν ἄλλων δογμάτων θὰ μετεβάλλοντο εἰς ἐχθρότην. Μωαμεθανὸς δὲ διοικητὴς θὰ ἐξισοφάζει τὴν βοήθειαν τῶν μωαμεθανῶν, ἐξ ὅθ ἐπρόκειτο τὸ μέτρος τῶν χριστιανῶν ἐναντίον των. Μ' ἑλὰ ταῦτα ὅπως φάνηται ἐκ πρώτης ὄψεως, ἐπὶ ἡ ἰδρύσις μωαμεθανοῦ Γενικοῦ διοικητοῦ θὰ ἦτο καταλλήλως νὰ συνεπιφέρει εἰρήνην εἰς τὴν Μακεδονίαν, διότι οἱ μωαμεθανοὶ πλειοψηφοῦν καὶ μόνον διὰ τῆς ἐνισχύσεως τοῦ μωαμεθανικοῦ στοιχείου δὲ ἡδύνατο νὰ καταβλήθουν αἱ ταραχῶδεις χριστιανικαὶ φυλαὶ. Ἀλλ' ἐναντίον τῆς ὑποθέσεως ταύτης ὁμιλεῖ τὸ ἐπὶ ἡ τουρκικὴ Κυβέρνησις δὲν θὰ συγκατένευε ποτὲ εἰς διοικητὴν ἐπιβαλλόμενον ὑπὸ τῆς Εὐρώπης, διότι ἡ Τουρκικὴ διοίκησις ἀναμφιβόλως θὰ τοῦ παρενέβαλεν εἰς τὸν δόμον του τὰς μεγαλεπτερεὰς δυσχερεῖας. Ἀλλὰ τότε δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου θὰ

ΛΑΧΕΙΟΝ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΣΤΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΙΟΤΗΤΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΤΟΥ 1908

4 Μεγάλα Κέρδη	ε	00,000	Δρ.	400,000
4 Κέρδη	ε	25,000	»	100,000
4 Κέρδη	ε	10,000	»	40,000
12 Κέρδη	ε	5,000	»	60,000
20 Κέρδη	ε	1,000	»	20,000
1644 Κέρδη	ε	100	»	164,400
2312 Κέρδη	ε	50	»	115,600

Μέχρι τῆς πρώτης κληρώσεως (27) 10 Ἀπριλίου 1908) θὰ ἐκδοθῶσι μόνον 300,000 τετραδράχμων γραμματεῖον ὑπ' ἀριθ. 1—300,000. Μόνον οἱ ἀρθμοὶ οὗτοι θὰ τεθῶσιν ἐντὸς τῆς κληρώσεως κατὰ τὴν κλήρωσιν ταύτην. Κατόπιν θὰ ἐκδοθῶσι μονοδραχμια γραμμάτια, ἰσχύοντα διὰ μίαν ἐκ τῶν τελευταίων κληρώσεων, δι' ἀριθ. 300,000 ἄχρις 1,000,000, θὰ προστεθῶσι δὲ ἐντὸς τῆς κληρωτέας καὶ οἱ ἀντίστοιχοι ἀριθμοί.

Γραμμάτια πωλοῦνται: Εἰς τὰ δημόσια ταμεῖα καὶ λοιπὰς δημοσίας ἀρχὰς, εἰς τὰς Τραπεζὰς, εἰς τοὺς σταθμάρχας καὶ στασιάρχας τῶν σιδηροδρόμων, τοὺς διαχειριστὰς τῶν μονοπωλίων καὶ τὰ πρακτορεῖα τῶν ἐφημερίδων πρὸς δραχμὰς τέσσαρες ἑκαστον, ἰσχύον διὰ τέσσαρας κληρώσεις καὶ πρὸς δραχμὴν μίαν ἑκαστον γραμμάτιον, ἰσχύον διὰ μίαν ἐκ τῶν τριῶν τελευταίων κληρώσεων.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν ἢ ζήτησιν γραμματίων ἀπευθυνέσθαι εἰς τὸ Γραφεῖον τοῦ Ἐθνικοῦ Στόλου καὶ τὸν Ἀρχαιοτήτων, Ἰπουργεῖον Οἰκονομικῶν, εἰς Ἀθήνας.

Ὁ διευθυνὸν τμημάτων
Γ. Ν. ΚΟΦΙΝΑΣ

ἐναυαγεῖ τὸ ἔλκον μετὰ

ματος ναυτικής παρασκευής, αλλά πρέπει να ομολογήσωμεν ότι εἶνε ἀπολύτως ἀναγκαῖον ὅπως τὸ ναυτικὸν ἐξέλθῃ ἐκ τῆς ἀδρανούς καταστάσεως, καὶ σημειώσατε ὅτι ὅταν μεταχειρίζωμαι τὴν λέξιν ταύτην δὲν ἐννοῶ νὰ αἰτιωθῶ οὐδενός, ἀλλὰ νὰ πιστοποιήσω τὸ γεγονός τὸ ὅποσον δυσκόλως δύναται νὰ μπισθῇ, ἔχομεν ἀνάγκην ἀνδρὸς ὁ ὅποιος διοικῶν νὰ ἐμφυσῇ πῦρ εἰς ἐκείνους εἰς τοὺς ὁποίους ὡς ἐκ τῶν περιστάσεων ἐν τῇ στιγμῇ ταύτῃ δὲν δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ βλέπομεν παρ' αὐτοῖς, ἔχομεν ἀνάγκην, ἀνδρὸς, ὁ ὅποιος ὠφελοῦμενος ἐκ τῶν λαμπρῶν στοιχείων τὰ ὁποῖα τὸ ναυτικὸν ἡμῶν περιέχει, νὰ δυνήθῃ τὰ στοιχεῖα ταῦτα νὰ τὰ τρέψῃ πρὸς ἐργασίαν δυνάμενην νὰ πραγματοποιήσῃ τοὺς σκοποὺς τοὺς ὁποίους ἐπιδιώκομεν.

Τῆς ἀνάγκης ταύτης γενικῶς ἀναγνωρίζομένης διότι περὶ τούτου δὲν δύναται τις νὰ εἴπῃ ὅτι δὲν ὑπάρχει διχογνωμία, φρονῶ ὅτι θὰ ἦτο καλὸν ἵνα μετακαλέσωμεν τὸν ξένον τοῦτον ἀξιωματικὸν ὅπως μελετήσῃ τὰ πράγματα ἐπὶ τόπου, ὅπως ἀντιληφθῇ τῶν μέσων τῶν ἰδικῶν μας, ὅπως ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μετὰ τῶν ἀξιωματικῶν ἡμῶν, ὅπως ἀκούσῃ τὰς γνώμας αὐτῶν, ὅπως ἐξασκήσῃ τὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν γνωμῶν αὐτῶν, ὅπως ἐπιβληθῇ εἰς τὴν ἐπιρροὴν τὴν δυνάμενην νὰ προκύβῃ ἐκ τῶν γνωμῶν τούτων καὶ τότε νὰ φθάσωμεν εἰς τὸν καταρτισμὸν προγράμματος τὸ ὅποσον συννοῦν καὶ αὐθεντῶν καὶ κοινὴν γνώμην καὶ γνώμην τῶν ἀξιωματικῶν ἡμῶν καὶ γνώμην ἐπομένως τοῦ τόπου τοῦ ἐπηρεαζομένου ἐνίστε ἐκ τῆς γνώμης τῶν ἀξιωματικῶν, δυνήθῃ νὰ θεωρηθῇ ὡς πρόγραμμα τὸ ὅποσον ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δέχεται καὶ ὅχι ὡς πρόγραμμα τὸ ὅποσον ἐναντίον τῆς γνώμης αὐτοῦ ἐπιθυμοῦμεν εἰς αὐτὸν νὰ ἐπιβάλλωμεν.

Εἶνε δυνατόν ἄλλοι νὰ σκέπτωνται, ὅτι τὰ ζητήματα ταῦτα, τὰ ὁποῖα ἐγὼ θεωρῶ ὑψίστης ἀνάγκης δύναται ἄλλως νὰ λυθῶσι καὶ τὸ ζήτημα εἶνε τόσον σοβαρὸν, ὥστε ὁμολογῶ, ὅτι ἂν ὑπάρχῃ τις δυνάμενος νὰ ὑποδείξῃ λύσιν ἄλλην, λύσιν τὴν ὁποίαν νὰ εἶνε δυνατόν νὰ θεωρήσωμεν ὡς δυνάμενην νὰ πραγματοποιήσῃ αὐτά, ἔχομεν ὅλοι καθήκον νὰ ὑποκύψωμεν εἰς τὴν γνώμην αὐτοῦ καὶ νὰ εἴπωμεν εἰς αὐτὸν ν' ἀναλάβῃ τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ

Πάνδημον καὶ μεγαλοπρεπὲς ἐτελέσθη τὴν Κυριακὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ναῷ τὸ μνημόσυνον ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ δολοφονηθέντος ἐν Θεσσαλονίκῃ ὑπὸ Βουλγάρων διερχομένου τοῦ Ἑλληνικοῦ Προξένου Θ. Ἀσκητοῦ πρωτοβουλία τῆς ἐταιρίας ὁ «Ἑλληνισμός». Πρὸ τῆς δεκάτης ἀκόμῃ ὥρας ὁ Μητροπολιτικὸς ναὸς εἶχε πληρωθῇ κόσμου, τὸ δὲ μετέπειτα προσερχόμενον πλῆθος κατέκλυσε τὴν πρὸ τῆς Μητροπόλεως πλατεῖαν. Ἐκ τῶν πρώτων προσήλθεν ὁ Πρόεδρος τοῦ «Ἑλληνισμοῦ» κ. Καζάκης μετὰ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου. Ἐν σώματι προσήλθον οἱ Ἡπειρώται φοιτηταὶ κομίζοντες πολυτελεῖ στέφανον. Ἐπίσης ἐν σώματι προσέρχονται οἱ Μακεδόνες φοιτηταί, οἱ Μικρασιαῖται, κομίζοντες μεγαλοπρεπεῖς στεφάνους. Μετὰ τούτους προσήλθον τὰ σωματεῖα τῆς πόλεως, οἱ Πρόεδροι τῶν Μακεδονικῶν συλλόγων καὶ τὸ προεδρεῖον τοῦ Θρακικοῦ Συλλόγου μετὰ τὰς σημαίας των. Κατόπιν προσήλθον οἱ ἀξιωματικοί, οἱ Καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κομίζοντες καὶ τὸν στέφανον τὸν κατατεθέντα ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργείου. Ἐκ τῶν ἐπισήμων παρέστησαν οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν, τῶν Ναυτικῶν, τῆς Δικαιοσύνης καὶ τῆς Παιδείας. Μετὰ τὴν προσέλευσιν τῶν ἐπισήμων ἤρξατο τὴν 10ην ἢ ἐπιμνημόσυτος ἀκολουθία ἥτις ἐβάρη κατασκευαστικῶς χοροστατοῦντος τοῦ σεβασμιωτάτου Κεφαλλήνιαις Δαμασκηνοῦ. Μετὰ ταῦτα ἐγένετο ἐν τῇ Δημαρχίᾳ τὸ πολιτικὸν μνημόσυνον. Ἡ μεγάλη αἴθουσα τῆς Δημαρχίας εἶχε διασκευασθῇ κακαλλήλως διὰ σημαίων καὶ ὁρνῶν. Ὡς ἐκ τοῦ πλῆθους τὸ

ὅποσον συνέρευσε ὁ κ. Καζάκης ἐξῆλθε καὶ ὠμίλησεν ἀπὸ τὸν ἐξώστην τῆς Δημαρχίας. — Ἀπέθανεν ἐν Μεσολογγίῳ ὁ βουλευτὴς Τριωνίας καὶ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ Ἀριστοβούλος Μάνσης. Ἡ κηδεὶα τοῦ ἐγένετο τὴν Τρίτην ἐν Μεσολογγίῳ παρακολουθήσαντος ὁλοκλήρου τοῦ ἐν Μεσολογγίῳ εὐρισκομένου στρατοῦ. Ὁ μεταστάς βουλευτὴς ἀνῆκων εἰς τὸν ὑπὸ τὸν κ. Δ. Ράλλην κόμμα ἦτο εἰς ἐκ τῶν εὐπακιδεύτων ἀξιωματικῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ διεκρίνετο διὰ τὰ πατριωτικὰ του αἰσθήματα. — Ὡς εἶχομεν προαναγγείλῃ τὴν Κυριακὴν θὰ τελεσθῇ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ἐπὶ τῇ τεσσαρακονταετηρίδι τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Πανεπιστημίου κ. Γ. Μιστριώτου ἐορτή. Ὁ Πρύτανης κ. Κατσαρᾶς θὰ προσφωνήσῃ τὸν κ. Μιστριώτην, μεθ' ὃ ὁ καθηγητὴς τοῦ Πανεπιστημίου κ. Βάσης θὰ ὁμιλήσῃ περὶ τῶν ἔργων τοῦ ἐορτάζοντος καθηγητοῦ. Μεθ' ὃ ὁ κ. Μιστριώτης θὰ ἀναπτύξῃ θέμα τι φιλολογικόν. — Τὴν Κυριακὴν ἐγένοντο τὰ ἐγκαινία τοῦ παρὰ τὴν λεωφόρον Συγγροῦ ναοῦ τοῦ Σωτῆρος, ὅστις ἀνηγέρθη ἐπὶ τῇ διασώσει τῆς Α. Μ. τοῦ Βασιλέως ἐκ τῆς ἀποπειρας τοῦ Καρδίντη. Παρέστη ὁλόκληρος ἡ Βασιλικὴ οἰκογένεια, ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Σκουζῆς, ὁ πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Λεβιδης, ὁ Δημαρχος κ. Μερκούρης μετὰ τοῦ δημοτικοῦ Συμβουλίου. Ἡ τελετὴ τῶν ἐγκαινίων ἐβάρη χοροστατοῦντος τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου. Μετὰ τὴν τελετὴν ἐβάρη λειτουργία, ἥτις ἔληξε περὶ τὴν 11ην ὥραν π.μ. — Ἡ Σεβαστοπούλειος Γεωργικὴ Σχολή, ἥς προεκλήθη ἡ ἀνέγερσις, θὰ στοιχίσῃ 330,000 χρ. φρ. Κατ' ἀπόφασιν τοῦ Συλλόγου τῶν Ὁφελίμων Βιβλίων, εἰς τὸν ὅποσον ἐκλήροδότησε τὸ ἄνω ποσὸν ὁ ἀείμνηστος Σεβαστόπουλος πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, ἀπεφασίσθη, ἵνα ἡ ἰδρυμένη Ἐργατικὴ Σχολὴ εἶνε ἰδιόρρυθμος μὴ ὁμοιάζουσα μετὰ καμμίαν ἄλλην Σχολὴν τῶν ἡδὴ λειτουργουσῶν. Δὲν θὰ εἶνε ἀκριβῶς εἰπεῖν Ἐπαγγελματικὴ Σχολή, ἀλλὰ θὰ προετοιμάζῃ τοὺς εἰς αὐτὴν φοιτῶντας μαθητὰς δι' ὅλα τὰ βιοτεχνικὰ ἐπαγγέλματα καὶ ὅχι εἰδικῶς δι' ὀρισμένα τοιαῦτα. Θὰ δίδῃ τὴν γενικὴν μόρφωσιν, τὴν ἀπαραίτητον εἰς πάντα καλὸν ἐργάτην καὶ ὁ ἀναπτύσσει τὰς δεξιότητας τὰς χρησίμους εἰς πᾶσαν τέχνην. — Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς κατόπιν τῆς ἀναγνώσεως τῆς προκαταρκτικῆς μελέτης περὶ ὑδρεύσεως τῆς πόλεως, τὴν ὁποίαν ὑπέβλεν εἰς αὐτὸ ὁ ὑδραυλικὸς κ. Κίτσενερ, ἀπεφάσισεν, ὅπως ἀναθέσῃ εἰς μηχανικοὺς τὴν σύνταξιν τοπογραφικοῦ χάρτου. Ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ χάρτου τούτου ὁ κ. Κίτσενερ θὰ καταρτίσῃ τὴν ὁριστικὴν μελέτην τῆς μεταφοράς τῶν ὑδάτων ἐκ Στυμφλίας, εἰς τὴν ὁποῖαν θὰ ὑπάρχῃ ὁ προϋπολογισμὸς ὁ ἀπαιτηθησόμενος διὰ τὴν μεταφορὰν ταύτην. Κατόπιν θὰ ὑποβληθῶν αἱ προτάσεις παρὰ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ὅπως ἀναλάβῃ αὐτὴ μεθ' ὁμάδος κεφαλαιούχων τὴν μεταφορὰν τῶν ὑδάτων Στυμφλίας. — Τὸ Διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἐταιρείας ὁ «Ἑλληνισμός» ἐδημοσίευσεν νέαν προκήρυξιν πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ὁμογενεῖς, ἐν ᾗ ἀναγράφει τίνι τρόπῳ ἀπεσοβήθῃ ὁ καταρτισμὸς τῆς ἰδρύσεως Μεγάλης Βουλγαρίας, ἐξηγῶν δ' ἐν ταύτῃ ὁποῖους ἐθνικοὺς κινδύνους παρασκευάζει ἡ μελετωμένη αὐτονομία τῆς Μακεδονίας, καλεῖ τὸν λαὸν ν' ἀφυπνισθῇ ἐκ τῆς νάρκης, τὴν δὲ Κυβέρνησιν νὰ παρασκευάσῃ τὰς στρατιωτικὰς δυνάμεις τῆς χώρας, ὅπως ἀποκρούσῃ τὸν νέον τοῦτον κίνδυνον. Δὲν ἀμφιβάλλομεν ὅτι ἡ προκήρυξις αὕτη θὰ ἐμπούσῃ τὴν προσήκουσαν ἐντύπωσιν παρὰ τῷ κοινῷ. — Ἐγνώσθη χθὲς ἐπισήμως ὅτι ὁ ἐνταῦθα πρέσβευτὴς τῆς Τουρκίας Ριφάτ Βεῖς, προαχθεὶς ἀναχωρεῖ μετ' ὀλίγας ἡμέρας μεταβαίνων εἰς Λονδίνον ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τῆς αὐτοῦ Τουρκικῆς Πρεσβείας. Προχθὲς τὴν 10 1)2 π. μ. κατήλθεν εἰς Πειραιᾶ ἡ Πριγκίπισσα Σοφία μετὰ τοῦ υἱοῦ τῆς Πριγκίπισσας Γεωργίου συνοδευομένη καὶ ὑπὸ τῆς Δος Κοντοσταύλου καὶ δι' ἀτμάκτου τοῦ τοῦ Ἀμεινορχεῖου ἀνῆλθε ἐπὶ τῆς μεγαλοπρεποῦς θαλαμηγού «Μόλτικε» ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπιβαίνουσιν οἱ περιηγηταί. Ἡ πριγκίπισσα

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Τραπεζ. Ἑθνικ. 3,825.—	Λονδίν. ὄψεως 27.50
» Ἀθηνῶν 122.—	Παρίσ. » 109.50
» Ἀνατολ. 124.50	» τέλ. τρ. 109.75
» Κρήτης 132.—	» Δ]βρίου
Ἑννοποιημένον 104.75	Εἰκοσάφρακτον 21.80
Λαχ. Ἑθνικῆς 459.—	Μάρκα 135.50
Νέαι Λαχειοφ. 99.75	Κορώναι 115.—

παρεκάθισεν εἰς γεῦμα παρατεθὲν ὑπὸ τοῦ πλοιάρχου τοῦ ἀτμοπλοίου παρακαθίσαντος καὶ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Γερμανίας κ. Λύδερς. Τὸ γεῦμα παρατεθὲν μέχρι τῆς 1ης μ.μ. ὁπότε οἱ Ὑψηλοὶ ἐπισκέπται ἀνεχώρησαν. — Κατὰ τὸ λήξαν δεκάήμερον τοῦ τρέχοντος μηνὸς τὸ τελωνεῖον Πειραιῶς εἰσέπραξε 498,857.25 δραχ. καὶ 16,745.10 εἰς φράγκ. Δι' ἀνωτέρω εἰσπράξεις ὑπελήφθησαν τοῦ ἀντιστοίχου 10ημέρου π. ἔτους κατὰ 60,000 δρ. πρᾶγμα τὸ ὅποσον ἀποδεικνύει τὴν κρατοῦσαν ἐμπορικὴν καχεξίαν τῆς ἀγορᾶς καὶ τῶν δύο πόλεων λόγῳ τῆς γενικῆς οἰκονομικῆς καχεξίας τοῦ κόσμου. — Κατὰ Ἀνακτορικὰς πληροφορίες σήμερον Παρασκευὴν ἀναμένεται νὰ καταπλευρῇ εἰς τὸν λιμένα Πειραιῶς τὸ ἀτμόπλοιο τῆς Ἀγγλοαγυπτιακῆς Ἐταιρείας «Ἰσμακλίας» προσερχόμενον ἐξ Ἀλεξανδρείας ἐπὶ τοῦ ὁποῦ ἐπιβαίνουσι δύο Γερμανοὶ πρίγκηπες τῆς Αὐτοκρατορικῆς οἰκογενείας ταξιδεύοντες πρὸς περιήγησιν τῆς Ἀνατολῆς. Πρὸς τὸ Ἀμεινορχεῖον Πειραιῶς ἐδόθη διαταγὴ ὅπως τὴν πρωΐαν τῆς Παρασκευῆς εἶνε ἐτοίμη ἡ ἀτμάκτος τοῦ καὶ παραλάβῃ τὴν πριγκίπισσαν Σοφίαν κατερχομένην ἐξ Ἀθηνῶν πρὸς ὑποδοχὴν τῶν Πριγκίπων. — Μία ἐθνοφελὴς πρᾶξις θεωρουμένη τῶς διακχῆς εὐχῇ τῶν σωφρονούντων καὶ τῶν πατριωτῶν, ἐπραγματοποιήθη ἐπὶ τέλους, ὅλιγον ἄργα μὲν, ἀλλὰ πάντοτε ἐγκαιρῶς. Οἱ ὑπαρχοντες διάφοροι Μακεδονικοὶ Σύλλογοι, μετὰ διαφόρους κεφαλὰς καὶ — φυσικὰ — μετὰ διαφόρους ιδέας των, κατόπιν μακρῶν καὶ δυσχερῶν διαπραγματεύσεων εὐνοήτων εἰς τοιοῦτον εἶδους ἑλληνικὰ ζητήματα, κατωρθώθη νὰ ἐκθωσιν εἰς συνεννόησιν καὶ νὰ συνενωθῶσιν εἰς ἓνα καὶ μόνον σύλλογον ὑπὸ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν ὅπως ἐπιτελέσωσι λυσιτελεστερον τὸν σκοπὸν των. Ὁ ἰδρυθεὶς Σύλλογος ὠνομάσθη Παμμακεδονικὸς συμπεριλαμβανων, ὡς ἐκ τοῦ ὀνόματός του ἐμφαίνεται, πάντας τοὺς προϋπάρχοντας ὑπὸ τύπον συλλόγου, ἡ ἐταιρείας ἡ σωματεῖου. Οἱ Μακεδόνες ἐάν πραγματικῶς—διότι δὲν τὸ πιστεύομεν—κατάρθων νὰ συνεννοηθῶσιν εἰσὶν ἄξιοι συγχαρητηρίων. Διὰ κοινῆς ἐνεργείας θὰ δυνήθωσι νὰ προσπίσωσι τὰ συμφέροντα τῆς πολυπαθοῦς πατρίδος των, ἥτις πολλὰ καὶ δοκιμάζεται ἐνὸς δεσποτικῶς διεξάγεται ἐκεῖ ἀγὼν περὶ ἐπικρατείας οἱ ἐν Ἀθήναις Μακεδόνες κατεγίνοντο, ἀπριτοῦδε, εἰς βυζαντινὰς συζητήσεις περὶ ἀδιαφάντου ἡ διαίρετοῦ τῆς Μακεδονίας, τοῦ ὅπου βλάβης μᾶλλον ἢ ὠφελείας πρόξενον καθίσταται εἰς τὰ Μακεδονικὰ συμφέροντα ὡς μὴ φερόντων πραγματικὴν συνδρομὴν εἰς τὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα. Ἀς ἐλπίζωμεν ὅτι θὰ ἐπιτευχθῇ τέλος καλόν τι. — Προχθὲς ὁ πρῶν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν ὑπουργὸς κ. Σιμόπουλος ἀνῆλθεν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ ἐγένετο δεκτὸς παρὰ τῷ Βασιλεῖ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἐν στενῷ οἰκογενειακῷ κύκλῳ ἐτελέσθησαν ἐν Τυρνάβῳ τῆς Θεσσαλίας οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐκ Ἀθηνῶν τῆς Ἡπείρου κ. Βασ. Γ. Σταματίου μετὰ τῆς δεσποινίδος Πολυξένης Ἀντ. Κασάκου ἐργαστασίου καὶ τοῦ οὗτω εὐάρμοστον ζεύγος εὐχόμεθα ταχέως τὴν στέφιν. — Ἀνεχώρησαν δι' Ἰωάννιναν οἱ κ. κ. Σωτ. Σωμ. μακέλης, Δημ. Δασουκίδης καὶ Βασ. Ποταμιᾶς φοιτηταὶ τῆς Νομικῆς. — Τὴν 17 Φεβρουαρίου ἐτελέσθησαν εἰς Καραχὰ τῆς Ρωμανίας ἐν μέσῳ εὐρυτάτου κύκλου συγγενῶν καὶ φίλων οἱ ἀρραβῶνες τοῦ ἐξ Ἀνδρου καταγομένου κ. Θρασυβούλου Δ. Λεφάκη μετὰ τῆς ἐκ Δελφῶν τῆς Ἡπείρου δεσποινίδος Εὐδοκίας Δ. Ἀποστολίδου. Εὐχόμεθα αὐτοῖς ταχεῖαν τὴν στέφιν. — Β. Γ. Ζ. — Ἀφίκοντο ἐκ Τσαρσπλάνων καὶ ἀνεχώρησαν εἰς Κων/πολιν οἱ κ. κ. Δ. Ἡλιάδης καὶ Ν. Καρμυτίνης.